

تقریظ و مقدمه نویسی:

نتیجه‌ی آگاهی انسان

- و تحقیق احمد شاهد، از انتشارات آستوئن که مقدمه‌ی بسیار مفصل من، پنجه صفحه‌ی آغازین آن کتاب را در بر می‌گیرد.
- ۲- دانشنامه‌ی تاریخ جهان، ترجمه‌ی دکتر محمود زنجانی، مجلد اول از انتشارات دایرة المعارف ایران‌شناسی که مقدمه‌ی من بر آن شامل بیست صفحه‌ی کامل به قطع رحلی است.
- ۳- دانشنامه‌ی تاریخ جهان، جلد دوم که مقدمه‌ی من بر آن شامل ده صفحه‌ی کامل به قطع رحلی است.
- ۴- کلیات کامل اشعار سعدی، با عروض و اعراب کامل به کوشش فضل الله دروش، از انتشارات نگاه که مقدمه‌ی من بر آن مطول‌ترین مقدمه و تقریظ چاپ شده در آن کتاب است.
- ۵- جواهر الاسرار، تأثیف شیخ آفری اسفراینی مشهور به آذری طوسی (از مشاهیر عارفان و شاعران قرن نهم)، به تصحیح و تحقیق احمد شاهد
- ۶- شش گفتار درباره‌ی مانایی و هنر ایران زمین، تأثیف دکتر محمدصادق محفوظی، دکتر محمدتقی هاشمیان و دکتر مصطفی رستمی
- ۷- مجموعه‌ی مقالات دکتر نصرت‌الله کاسمی
- ۸- اشعار مذهبی دکتر کاسمی
- ۹- ایستاده در باران، دفتر شعر عبدالرضا جلیلیان
- ۱۰- تولد ایمان، دفتر شعر رضا مرادی که مقدمه‌ی من بر آن شامل هیجده صفحه به قطع رقعی است.
- ۱۱- سیلاپ، دفتر شعر بتول مؤمن
- ۱۲- نقش نفیس، دفتر شعر جلال مهدیانی
- ۱۳- سه پلک تا صبح، دفتر شعر حشمت‌الله خداداد کرمانشاهی
- ۱۴- کوچه‌ی بی‌عبور دلتگی، یادنامه‌ی هنری علی‌اکبر کهربایی
- ۱۵- با یاد باران، به کوشش ابراهیم حقی بستان‌آبادی
- ۱۶- جلد دوم یادگار عمر به قلم قاسم قادری و رکانی به تازگی با کاغذی نفیس‌تر و طرح جلدی بهتر به اهتمام ناصر نجم‌الدینی سیاهکلی به چاپ دوم رسیده است. این کتاب در فصل هفتم، به رسم تقریظ نویسی شامل چند اظهار نظر از ارباب قلم و شعر و ادب است

□ ۱- درآمدی بر تقریظ نویسی

سنت نگارش تقریظ و مقدمه‌نویسی بر کتاب‌های دیگران، یکی از خدمات ارزشمندی است که دست اندکاران عرصه‌ی دانش و ادب و فرهنگ و هنر در طول تاریخ بدان اقدام و اهتمام کردند. برای نمونه، مقدمه‌های کهن و تازه بر شاهنامه‌ی حکیم ابوالقاسم فردوسی یا مقدمه‌ی محمد گل‌اندام بر دیوان حافظ را باید نوعی تقریظ شمرد. در عصر ما استادان و دانشمندان نامداری همچون زنده‌یادان استاد سعید نفیسی و آیت‌الله سید شهاب‌الدین مرعشی نجفی تقریظ‌های فراوانی بر کتاب‌های دیگران نوشته‌اند.

۲- تقریظ‌های من

من نیز به طوری که در مقدمه‌ی نقش نفیس هم نوشتم، در نوشتن تقریظ و مقدمه بر کتاب‌های دیگران، بخل و ضستی به ظهور نرسانده‌ام، چنان‌که در طول چهل و چند ساله‌ی اخیر بر پیش از یکصد و چهل کتاب، تقریظ و مقدمه نوشتم و از آن جمله از بین طبقه‌ی قضات و حقوقدانان، مقدمه و تقریظی بر کتاب گذران عمر (خطاطان چهل سال خدمت قضایی) به قلم استاد حسین شهسوارانی (معاون اسبق وزارت دادگستری)، از بین طبقه‌ی امیران ارتش، تقریظ و موخره‌ی بر کتاب انسان و هستی تالیف سرنشکر ناصر فربد (ریس اسبق ستاد ارتش)، از میان روحانیون، تقریظی بر مجلد سوم یادداشت‌های مرحوم حاجت‌الاسلام حاج شیخ علی مهاجرانی واعظ، از بین طبقه‌ی رجال سیاسی و ادبی، مقدمه‌ی بر مجموعه‌ی مقالات دکتر نصرت‌الله کاسمی (وزیر مشاور و دبیر کل حزب ملیون)، از بین نویسنده‌گان پیشکسوت مقدمه‌ی بر کتاب شاعران در سنگر مطبوعات اثر مرحوم احمد نیکوهشم و از میان شاعران بزرگ کلاسیک مقدمه‌هایی بر کلیات سعدی، دیوان حافظ، ساقی نامه‌ی رضی‌الدین آرتیمانی، شواهد النبوه جامی و... نوشتم. در همین سال گذشته هم، بیش از بیست کتاب با تقریظ و مقدمه‌ی من چاپ شد. که مهم‌ترین آن‌ها عبارتند از:

۱- رساله‌ی منظوم و منتشر عشق و محبت اثر مولانا رشید‌الدین محمد بیدوازی (از عرفا و شعرای قرن نهم)، به تصحیح

زیرا این وجود ذی جود از این رهگذر به خدمات‌های اجتماعی و مددکاری و انسان‌باری دست یازده و کاری کارستان به سامان رسانده است. اگر هر کس در حوزه‌ی فعالیت حرفه‌ی خویش همانند این سالمند توأم‌مند، موفق باشد، ما جامعه‌یی سالم، تدرست و قابل رشد خواهیم داشت که انسان در آن از امنیت خاطر و تامین کافی برخوردار خواهد بود. اصل و ریشه بسیاری از مفاسد اجتماعی و آسیب‌های جامعه ما در نبود یا کمبود «امنیت خاطر» است. این است که از قدیم گفته‌اند: «خاطر امن به ملک دو جهان می‌ارزد».

هنگامی که امنیت خاطر و تامین شغلی و اجتماعی وجود داشته باشد، افراد در مقام اعضای قانون پذیر جامعه می‌توانند برنامه‌ریزی صحیحی برای دوران‌های مختلف زندگی خویش و مخصوصاً دوره‌ی بازنشستگی و سالم‌مندی خود داشته باشند، سرمایه‌گذاری کنند، به آینده‌نگری پیردادز و به فکر سود آنی نباشند یا از کشور به بیرون مهاجرت نکنند. بنابراین، وجود مراکز ارزشمند همچون موسسه‌های پذیرش و پذیرایی سالم‌مندان برای جامعه‌یی که بر اثر مهاجرت نسل جوان به خارج از کشور و گستاخی نهاد دیریابی خانواده، سالم‌مندان آن امید چندانی به این که نوه‌ها دور و برshan بمانند و به ایشان خدمت کنند، ندارند، نهاد ارزشمند و قابل تقدیری است. رابعاً، آن‌چه مرا به موسس خانه‌ی سالم‌مندان فاطمیه‌ی حصار کرج بیشتر علاقه‌مند کرده، علاقه‌ی این شخص محترم به شعر و ادب است و چون شعر، هنر ملی ماست و ایشان هم بیش از این تألیفاتی همچون یادگار عمر داشته است، باید امیدوار بود که خود او یا دوستان شایسته و فرهنگور وی امثال جناب آقای ناصر نجم‌الدینی سیاهکلی به گردآوری اشعار او و چاپ مجموعه‌ی شعرش اقتام کنند که بهترین اثر جاودان ما فارسی‌زبانان شعر و شاعری است.

با آرزوهای خوب برای تمام ایرانیان

■ ۱. ج

جلد دوم دانشنامه‌ی تاریخ جهان
مربوط به حوادث مهم جهان از رنسانس تا انقلاب
کبیر فرانسه و ناپلئون (از ۱۸۰۲ تا ۱۸۴۰ میلادی)
ترجمه‌ی دکتر محمود زنجانی منتشر شد.

تأثیر: انتشارات دایره المعارف ایران شناسی
تهران - نخاطب انقلاب و فلسطین - ساختمان صهو - پلاک ۳۶۲

که نخستین آن‌ها به قلم من و دومین آن‌ها به قلم استاد ادیب برومند (صفحات ۱۷۷ تا ۱۹۰) است.

۳- متن یک تقریظ

بسیاری از تقریظها و مقدمه‌های من شامل مطالبی است که محدود و منحصر به یک کتاب نمی‌شود، به همین دلیل، بعضی دوستان پیشنهاد کرده اند که بعضی از آن‌ها را به صورت مقاله‌های منفرد در مجله چاپ کنم و بعد هم همه‌ی آن‌ها را در قالب «جامع المقدمات امین» به چاپ برسانم. علی‌العجاله، تقریظ و مقدمه‌ی خود را بر مجله‌ی یادگار عمر در اینجا نقل می‌کنم:

نتیجه‌ی آگاهی انسان به پایان پذیری عمر

... از من خواستند مطلبی کوتاه به عنوان تقریظ بر این اثر ارزشمند فرهنگی بنویسم. نکول نکردم و انگشت قبول بر دیده نهادم چرا که:

اولاً، بماند سال‌ها این نظم و ترتیب / زماهر ذره‌بی افتاده جایی. یعنی در مرحله‌ی نخست نگارش هر مطلبی - صرف نظر از موضوع آن - نشانه‌یی از وجود منشی و نگارنده‌ی آن و مبقی اوتست. انسان تنها موجودی است که می‌داند عمر او دیر یا زود فناپذیر است و به همین دلیل هر کس به هر نوعی دوست می‌دارد آثاری از خود برجای بگذارد و یادگاری از او در دنیا بماند. در تحلیل نهایی فیلسوفانه، هدف غایی از تمامی کارهای بزرگ در همه‌ی زمینه‌ها آن است که صدقه‌یی جاریه و نامی نیک از بانی، موسس، مخترع و مکتشف برجای بماند و این‌ها، همه نتیجه‌ی آگاهی انسان به پایان پذیری عمر اوتست. من نیز البته مستثنی از این اصل نیستم. در تحلیل نهایی که قلم را بر کاغذ می‌گذارم، می‌خواهم اثری از من بماند.

ثانیاً، هر کس که بتواند خواهش و درخواست دوست و آشنازی را آن هم در مشارکت در امر خیری برآورد و از آن دریغ بورزد، فرد دنی‌طبع و حقیری است. اگر به ثروتمندی که می‌تواند نخودی در آشی بیندازد، مراجعت کردن و گفتن: شما هم به کار خیر، کمکی کنید و آن کس با توانستن، بخل ورزید و امساك کرد، کار خوبی انجام نداده است. لذا، اگر در فرهنگ ما بزرگانی چون استاد سعید نفیسی با سعه‌ی صدر و نهایت کرامت، بر دفتر و دیوان و مجموعه‌ی شعر و قصه‌ی هر نواوری در بازار ادب، تقریظی نوشته‌اند، آن را باید به سماحت و کرامت ایشان حمل کرد، نه بر سادگی یا خوش‌بازی آنان. ثالثاً، آن‌چه من از موسس و مدیر ارجمند خانه‌ی سالم‌مندان فاطمیه‌ی حصار کرج می‌دانم، همه شایسته تقدیر و قدردانی است.